

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:
Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csersöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca
Jezušovoga vküp je na leto:
domá, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakom naročniki na njegov lasten
naslov 8 K.

„Ne joči se.“

— Luk. VII. —

Pa se vsi jočemo: Rimski pápa na svojem prestoli, naš stári král klečč pred božím oltárom; glasoviten casar nemcov vavljuje, ka se njemi strzne srcé, či si na vnoge vítéške junáke zmísli, kí so prelejali krv i dáli življenje za domovino. Od taljanskoga krála smo čteli, ka se skuzami jokao vidévši razčrknjeno svojo nájprednješo vojsko. Pa či mo šli pítat naše vojáke tá vu strelne járke, na visočino Krna, ali na široka rususka bojišča, vsaki de nam vavljuvao, ka joče, joče tak po moškom, ne s skuzami, niti s kucanjom, nego z moškov resnostjov ino strsnjenostjov srcá, kda vidijo, kak kosí bojna smrt okoli njih, se njim jočejo srcá vsem, tudi te, kda batrivno ino ognjeno, kak vinjeni od díke ino zmáge plodíjo pred sehom neprijátelske trume.

Domá pa zapuščene žene, stáre matere i drobna deca z skuzami v očáj spitávajo, kda bode tomi konec. Po tihi nočáj se prelijé vnoga skuza, vu hiži božoj teško zdihávanje, med pogovorom nezmožne tožbe ne samo tú eli tam, nego po celom sveti, pri prijátelej tak, kak pri neprijátelaj.

Istina je, ka je domovino brániti velko delo ino močna jákost, pa vídimo vsaki dén, kak idejo naši lúbezni vi med pesmov na bojišče, čtémó njihova navdúšena písma, štera nam píšajo tam odnet pa se mí tudi veselímo zmági eti domá pa nikoga ne med nami, kí bi si mir želo z sužnostjov, liki záto známo, ka zmága dosta stojí, vnogo vrednoščo, krv i življenje pa kda se veselí mo sreči, te si žele mo z jočéćim srcom mir za volo tístih, za štere smo vu stráhi, ka je zgúbímo.

Pa vu tom smo spodobni naimsko žemski, štera tudi bridko jočéć

ide za svojim jedinim sinom tá, odked ne nazájpo vrnenja.

Ona je srečna bíla se srécati z Jezušom ino čúti rečí z vúst njegovi: „ne joči se.“ Pa ka misliš, kí eta čtéš, jeli tisti Jezuš, kí je te znao i šteo pomágati, ne bi znao i šteo zdaj tudi?

Znao bi, vsakojáčki bi znao, samo to je pítanje, jeli šcé! Jezuš se je brezi dvojnosti ne samo z ednim sprévodom srécao za časa svojega zemelskoga življenja pa ne čtémo nindri, ka bi kde indri tak z svoje vole stavo nosáče ino zbúdo mrtveca, kak tú. Pa so na ovih sprévodaj tudi jokale matere, deca, ali rodbina.

Što sprevídi boža dokončánja? Što je tisti med nami, kí bi nam znao brezí dvojnosti povedati, zakaj je Jezuš rávno tú včino čúdo? Lehko právimo, ka je tá ženska pobožno mogla živeti z sinom vréd, ka se je ona podála v božo sv. volo, ka je ona vu drúgom ne mela vüpanja, samo vu Bogí pa zato njoj je spuno Bog želé z čúdom, ali gvúšno je ne, ár Bog svoje potí má z zemelskimi pa dostakrát podigne krivičnoga ino poníža pravične, či te že prvomi na skvarjenjé, drúgomi pa na zveličanje.

Záto mí tudi ponízajmo naša jočéća srcá pred njim. Vüpajmo se vu njem pa čakajmo, kda príde vóra njegova. Dnes smo v nevoli, ali bojišča nam kážejo, ka je boža roka z nami. Pa či čújemo glás smrti naših lúbléni, vzemimo to z božih rok kak ponízanje i križ, z šteroga nam nove mladíke veseloga prihoda poženéjo.

Ka mí známo, ka je bogše za človeka, živeti na zemli, ali mreti? Bog je tisti, kí je premero naše dnéve pa njim včini konec, ali je poduža pa ne vemo edno, ni drúgo zakaj tak i zakaj ne inači.

„Ne joči se“, je pravo naimskoj ženski pa njoj je spravo veselje. — „Ne joči se“, právi nam pa nam dá zná biti ešče teškeše dnéve. Mi pa prignimo ponizno glavé, kak je včino Heli dúhovnik Israela, kda je čúto prorokúvanje nesreče svoje híže ino pravimo z njegovimi rečmi: „Gospod je, naj dela, ka se njemi vidi“, pa vu nesreči rávno tak, kak vu sreči pravimo z trpéćim Jobom: „Blázeno naj bo njegovo imé.“

Bojna.

Naprej! Vsígdár naprej! Človeki se že skoro pamet stávi, nemremo zarazmiti, kak je mogoče, pa je li tak, ka rusa plodimo, brez toga, ka bi se gder dugši čas stavili, ali bi pa on henjao. Dén za dnévom prído novice, štere skoro nemre vervati. Gde edno trdnjávo vzememo rusi z rok, gde celo bojno liníjo nazáj prisnemo, ali pa prederémo. Celi svet radovedno čáka, gde kaj takšega včínimo, ka se dozda nemogoče vidlo. Mi se navdúsávlemo, neprijátli pa sami spoznajo, ka čúde delamo. Rusi sami píšo, ka trdnjáva pred našímí štúkami, pa nemških napádí več nemre obstáti. Posvojilismo celo *Rusko-Polsko*, — skoro tak velki falat zemlé, kak celo vogrsko — vzéli smo rusi morsko obrežje, tak zváni *Kurland*, pa zdaj ga že daleč notrí po rususkih močvaraj plodimo. Je ne to vse čudno?

Pa ne samo na ruskom bojišči je kre nás zmága. Frtáo leta je mínolo, ka Talján pretrgno prijátelsko vezálja, pa z mečom šo proti nám. Pa ka je doségno té čas? Nikaj! Níti stopája je ne dale prišeo. Pa rávno zdaj v noveši časaj je večkrát bit bio, tak, kak šče nígdár.

Francus, anglež so pri méri. Nemrejo nikaj napraviti, zato se njima tudi ne spláča, kaj začínjati. Či sta edno leto ne mogla nemca vóstitati, zdaj se njima že tudi ne posreči. Ali glejmo nájnoveša poročila i ráznih bojišč posebi!

Rususki front. Po celoj liniji smo se celi čas ne stavili z nemcami. Stálno smo šli naprej pa zandrúgim jemáli vkraj rusi postojanke pa lovili vnoge jezerežnjih. Vteh bojaj so nemci posvojili *Plescele - Wysoko - Litovsk* železnično línijo pa vlovili 8200 vojakov.

Ossovec v nemških rokaj. Tá trdnjáva je nájduže stálaproti, ali nazádnje so jo rusi li prisíljeni bíli sprázniti. Žnjov vréd so posvojili nemci ešče mesto *Tykocin*, gde so preci rusov zavzéli pa 7 mašinpúšk posvojili.

Kovel. Z močnim napreduvanjem so naši pa nemški oddelki obseli váraš *Kovel*. Stem so pretrgnoli pot, štera v *Kiev* pela za hrbet prišli tistim rususkim seregom, šteri šče v *Galicíj* stojijo. Razdelili so tudi tú celo rususko vojsko.

Brest-Litovsk. Nájlepša zmága minolíh dní je bila prí *Brest-Litovski*. Tú so se srelí tiraní ruski seregi pa so v groznom grožanjí probali dale bežati. Zmešlavica rusov je nám povoli bila. Posebno našim domobrancom se povidla ta stiska rusov med *Brest-Litovska* trdnjavámí, tak, ka so z ednim groznim napádom prédrli zvúnešnjo grádbo trdnjavo. Na to so se tudi nemci sípali na trdnjavo, tak ka so rusi prisíljeni bili se vópotégnoti, pa proti *Rokito* zvánimi močvaram bežati, gde je zdaj dale plodímo.

Zbiti rusi zdaj zevsov močjov mašerajo na dvá kraja železnice proti velkomi mesti *Minsk*. Ali naši so njím sploj zapetámi. Šeregi *Jožef Ferdinánd* nadvojvode se kre *Lesna* vodine paščíjo za njímí pa so že skoz *Kamienec-Litovsk-a* prišlo, štero mesto je celo v plámní stalo, gda so naši skoz njega šli.

Taljánsko. Kak smo že više pisali, talján se nemre pomoči. Zandrúgim njemi odbijamo nájmočneše napáde, v šterih velke zgúbe má. Proba tú pa tam, ali vsešiom zabadav. Nájbole je bit bio na *prímorskem* pa na *lavaroneskoj* planiní. Zdaj je že sprevido, ka nás nemre zbiti, zato si spravo novoga neprijátla, ka pa či de tam bole šlo. *Naznano je boj tudi törki* pa se zdaj správa te k *Dardanellam*. Gotovo se ga törki tudi ne zoságajo, pa kak z ovimi, tak žnjim tudi opráviyo.

Pri Dardanellaj se nikaj važne-

šega ne zgodilo. Törki návadno odbíjajo sovrázne napáde.

Spodobno se godi na **Francuskom**. Tú pa tam se vršijo kakše bitke, ali važnešega poročila z toga bojišča nemremo dale.

Morje. Ka mi pa nemci ne samo na suhom, nego na morji tudi zmá-gamo, to nikaj bole ne svedoči, kak ka so angležje či duže bole nemirovni. Králeska familia ne vüpa duže v *Londoni* stanüvati, ár nemci pregosto pride na zrákoplovaj je pozdrávlát. Vážneši dogodki na morji so sledéči.

Pelagosa zvání otok na *Adrianskom* morji so taljánje spráznili. Gda so ga posvojili, te so to kričali, kak vážno mesto je to na morji; zdaj pa to glásijo, ka tak nikaj ne vreden.

Riga. Nemci so že večkrát stiskávalí *prímorsko* mesto *Riga* v *Kurlandi*. Zdaj so te od morja kraja probali vdreti na mesto. Ob toj prilíki je vékša morska bitka bila na morji, odštere rusi to pišejo, ka so nemce zbili. Istina je pa to, ka či se nemci ne rávno posrečilo po morjí v *Rigo* príti, nadevali so pa li vec nim tak ka se rusi zdaj nemrejo gibati z lehka. Zgúbili so nemci edno ládjo, ne pa osem, kak bi neprijátli radi bili.

Balkán. Ka ščejo napraviti tú na *Balkáni*, to je nemogoče povedati. Telko se pogájajo, telko hándlajo, pa li nikaj nemro napravíti. Eden čas je prišeo glás, ka *Bulgária* zrezo sklenola s *törkom*. Ze smo radí bíli. Drúgi dén pa prišeo glás, ka li ne. *Srbi*? Dnes vse obečajo *Bulgáriji*, vütra pa pá nikaj nešče dati. Rávno tak *Grško* pa *Románia*. Teva sta malo nepristránskiva, pá malo proti nám, ali kre nás. Što naj zná zdaj te ka ščejo!? Najbo, kak štéc, nám je ne velka skrb. Rus je na telko zbit, ka nede meo že níšče volé proti nám iti; číj pa li prišo što, te ga pošteno sprímemo, tak, kak *Taljáne*.

Dom i svet.

Odgovor Amerike. Juníuša 29-ga je barun *Burián* casársko-kralevski zvúnešnji minister našo nezadovolnost naznano *Amerikánskí* za drúženim držánjam nadonim vnogim strlivom, s šterim *Amerika* naše neprijátle pomága. *Amerika* je zdaj dála odgovor. V tom odgovori se *amerikanci* zezávlo na tiste boje, v šterih smo mi pa nemci pomagali s strlivom edno, ali drúgo strán. Naprilíko, gda so angležje z *borskim* národom meli boj, te smo mi

vozili *Angliji*. Nám bi tudi dáli, samo ka mi tak nemremo v *Ameriko*, ka bi si vozili. *Amerika* vóskáže, ka je pravično delo strgovinov pomagati takši národ, šteri je ne priprávljeni za to, ka bi sovrázne napáde svojov močjov odbio. Naznánijo nam na dale, ka se dale niti neščejo z nami stúkati, pa je nepotrebno novo pogájanje.

— *Amerika* nam zlepa naznánila, ka una dale šče tržiti z lidmi, ár se njéna mošnja tak bole napunjáve.

Prihod naših delanezmožnih zavzétkih vojakov. Premínoče dnéve je prišla drúga trupa delanezmožnih zavzétih naših vojakov z *rususkoga*.

Te reveši skoz *Svédskega* pride na nemško zemlo, pa tak te domo. Odnjihovoga prihoda so z *Helberga* sledáča javili v *Berlin*.

Na kolodvori je čakala na njé *svédska* kralica. Prihod teh delanezmožnih junakov je velki vpliv meo na nazoče. Vsi so stršnjeni bili. Kralica je vseh 225. posebi kaj opitala z nájlepsov prijaznostjov. Vsakomi je edno rožo dála v spomin, pa kakši dár. Kralica je v brzojavi naznánila *Ferenc Jožef* casari i králi, pa *Vilmoš* časari svoje veselje, ka je prilíko mela njihove junáke na svojoj zemli pozdraviti. Medromimi je bio tudi eden 72 leti star *polski* kmet. Té je pri trénaj bio pa živež vozo našim. Kozácje so ga zgrabili pa so ga prisíliti šteli, ka bi njihovim pelao. Starec se podao na vide-nje, ali ednok je samo obrno kobile pa vujti šteo. Na to so njemi glavo prebili.

Brünner nadporočnik, jedini častnik, se v imeni vseh zahválo dobrotljivoj kralici za prijázen sprejem.

Sodba zavolo odsloboditvi vojakov. *Peštansko* sodišče je osodilo *Einhorn Ábraháma*, *Kritzler Jakopa* pa *Rubinstein Jakopa*, ár so tej 2000 koron dáli ednomi doktorí, naj *Braun Adolfa*, vojáka za nezmožnoga pove, ali ga pa v kakšo ležešo slúžbo správi. *Einhorn Ábrahám* je dobo 10 mesecov voze pa more 1800 K plácati. Či ne bi meo te de šče 90 dni sedo. *Kritzler Jakop* 6 mesecov voze pa 600 kor. strofa, ali 30 dni vozé, či nejmeo plácati. *Rubinstein* so pa pústili, ár so nikaj ne mogli na njega posvedočiti.

Lepi dár. Dr. *Takác Menjhért*, prépošt réd premonstrateskoga v *Jászóvári* je 20 jezero koron poslao na zidanje edne v boji razrúšene vesnice na gornjem *vogrskom*. Či bi tá vés slovačko imé mela, te se njoj naj premini v *Jászóújvár*. Dár plemenitoga réda je hvále vreden. Níšče nemre praviti, ka *cerkveni* penezi ne pomagajo do-

movine; dosta lepši bi pa bio, či ne bi želeli premembo iména. Z tiste vesnice, štero do s teh penez gorzidali, je tak ne ostalo drugo kak imé. Naj si bi to imé kakšeštéc jedini spomin de pred késnim odvétkom, na stáre podrtine. K čemi záto té spomin zapraviti? Lepoto dára de pa vsigdár bole glásila hvala prostih src, ki novi dom dobijo, ka novo imé *Jászóújár*, edne starinske vesnice.

Junaštvo taljánov. Taljánje so šče zmáge ne dobili, záto je zmišlávlejo. To je ležeše. Ne dugo so pá nekaj zmislili. Lepo jé, samo vórvati nemre. Zgrabili so nam naime ednoga generala, tak, ka so na edno vajat zánko napravili pa so te odaleč našemi generali na šinjek vrgli. Či de to tak šlo, te nam pomali vse spolovijo.

Pravpridoči gost. Neki fiškáliš v Berlini je glasoviten bio za volo svoje skoposti. Dosta smehšnoga se pripovedávalo odnjega. Tak so si odnjega gučali ednok gledališki igralci (teateršpilarje) pa je eden trdo, ka šče té fiškáliš nikoga ne pozvao na obed. „Ka se stáвите“, je djao Theodor Döring, eden mládi moški „ka se stáвите, ka mené pozové, či rávno, ka me ne pozna?“

Stavili so se.

Drugi dén je stopo Döring pred fiškáliša rávno med obedom pa si pogučao:

„Odpústite, ka sam tak prišeo, ali odvažne reči je guč, vi včasi lahko jezero koron dobite.“

„Jezero koron?“ Fiškališi se razvédro obráz.

„Ja Gospod, ne več pa ne menje. Ali pri obedi ste ravno, odpústite, ka sam vas motoráj bom túdi sam šo k obedi pa si drugoč pogučiva. Zdaj sam vam samo na poti.“

„Nikakne, nikakne, niti ne mislite na to“ — je djao prestrašeno fiškališ. —

„Ostante, pa hodte z nami!“

Döring si seo pa jo za dvá.

Po obedi ga fiškáliš k sebi potégno pa djao: „Zdaj pa te gučte, ka zaslúžim z lehka 1000 koron?“

„Čüo sam, — je odvrno Döring strašno resno — ka hčér ščéte k moži dávat pa 10 jezér ponúvlete žnjov. Dajte jo meni, pa z devetimi jezerkami bom zadovolen. Edna vam ostane.“ Na to je odišeo sit.

Glási.

Dühovne vaje se letos ne bodo celo leto držale v Celji.

Od naših vojakov. Zgrábljeniva sta *Kocet* Stefan i *Maučec* Matjaš z Túrnišča. Mrtev je *Cigan* Štefan, desetnik, z Dolnje Bistrice, i *Benko* Janoš z Zenkovec. Premino je pa *Heindler* Ferenc z Kisdoblaua. Vse zročimo v premilo Srce Jezušovo.

Pri Devici Mariji na Gorci k Sv. Petri pri Maribori bode letos túdi navadna romarska slovesnost. Vsi častilci Matere bože, posebno njenoga prečistoga, maternoga, presmilénoga Srcá se vabijo na to slovesnost. Posebno bodejo romari Marijo prosili, da nam sprosi ona, ki je kralica mira, častno zmago nad našimi sovražniki i nam spravi sveti mir boži na zemli.

Slovo. V velkoj žalosti se moremo ločiti ešče dale od naše domovine, kak smo bili do sega mao. Prišli so tej dnévi, da se moremo z Bogá pomočjov na bojno pole i v neznane kraje podati gde nas znabiti vnogoga čaka grenka smrt. Z žalostjov smo mogli zeti slovo od svojih poznancov ino od prijatelov, pa šče najbolje od svojih lübi starišov, ki so nas žmetno gori zgojili i z nami dosta trpeli, pa je te zdaj na stara leta moremo ostaviti, gda bi njim mogli biti na pomoč, pa Bog zna, či mo je da več vidli, ali nej na tom sveti. Nadale vas prosimo dragi naši starišje, zročite nás vse i naše i svoje trpljenje gori Oči nebeskomi, kak je Marija zročila svoje i Jezušovo trpljenje Oči nekomi, da je držala v naročaj svojega Sina mrtvo telo, pa se je potolažila z božov volov. Tak se vi túdi potolažite, dragi naši starišje, pa nahajte se na božo volo; naj bo, kak je boža vola. Ar či mo mi v božo volo podani, te de nam Bog pomagao na bojišči *polaj*, ge se je že dosta krvi prelejalo. Zdaj vam pa ešče na to ednok z dalečine pravimo: dragi naši starišje, srečno, z Bogom túdi brati ino sestre, pa dühovni pasterje. Bog vam daj zdravje, nam pa milost, ka bi se mi pá mogli nazaj vrnoti v naš slovenski kraj. Či je pa vsamogočnost boža tak dokončala, ka se na tom sveti ne bomo več vidili, po tom nam pa Bog daj, ka bi prišli vsi vküp v nebesaj. Molite za nas, mij se túdi ščemo spominjati z vas v molitvaj kelko mogoči. Z Bogom vsi po prejk. Z Bogom lepa naša domovina, mili naš slovenski kraj; Bog nam daj nebeski raj, kje mo živeli vekomaj. Amen. — Horvat J.žef z Bratonec, Cigan Marko

z Beltinec, Lendvai Mihalj, Marusa Stefan z Melinec. Zver Mihalj z Odranec, Krapec Matjaš z Srednje-Bistrice, Tivadar Jožef z Velke-Polane, Režonja Stefan z Nedelice.

Ranjeni so: Makovoc Ferenc z Dolnjih Slávec; Nemec Miháo z Koprivnika, Pintarič Stevan z Sodišinec, Sinkovič Anton strážamester, Skodnik Alojz z Gornjih Slávec, Špilák Janoš z Gornjelendave; Smodiš Jožef z Domajinec, Svetič Jožef Cankovec, Vinko Ludvik od sv. Jürja. — Vlovleni: Banko Števan z Morávec, Erjávec Jožef z Bákovec; Hajdinják Ferenc z Koprivnika.

Pismo z Rusie. Vogrin Martin z Bogojine je že drugoč pisao z Turkestána, gde je vlovleni. O je dáó túdi naznánje, ka je žnjim vréd vlovleni Štefko Števan z Ivanec.

Evangelíčanski superintendens (püšpek) za okraj té kráj Dunaja, *Gyurács* Ferenc je na szombathelyskom správišči dolzahválo, zazávajoč se na svojo lepo 74 letno starost. Starec je veliko poštenjé meo vseokoli. Verno je spunjávo svoje dužnosti pa se močno vójuvao vsigdár proti nevernosti.

Nabor. Vnogi si ne mišlo ka šče gda sveta, kak regrut spevao, gda so ga, kak dečka trétjokrat odpošlali, ka „untauglich.“ Preminoče tjedne je bio nabor v Lendavskoj okolici za stáre regrute. Vesélo so šli možacije, pa ešče veseleši so prišli domo z Bogojánske fare jih je 62 ostalo, pa ovi drugi túdi več po. Pántlikov so vsi ne meli, vnogi sosi pa zasúkali okoli kranščákov.

Včera je v Bogojini senje bilo z velkov obrtnijov.

Správišče dühovnikov. Preminoči četrtek so meli dühovnicje lendavske espršije svoj návaden letni zhod v Čerensovci. Zhod se z slovesnov sv. mesov začno ob deseti, štero so domáči g. plivánoš, V. č. g. Čačič Jožef služili. Pogovor dühovnikov so pa V. č. g. Štrauss Florián, okrajni espereš vodili.

Sobočke espršije zhod de pa 13-ga septembra v Martjánci.

Bjelik táborski püšpek, ki je težko betežen bio, je znova popunoma ozdravo.

Betežen püšpek. Vaszary Kološ, vpokojeni esztergomski püšpek, hercegprimáš je (nevarno) zbetežao. Zavolo velke starosti je malo vüpanja do zdrávja.

Penezni minister je regrut. Teleszky Jánoš penezni minister je túdi prišeo pred vojaški nabor 43—50 letnih, gde so ga za „tauglich“ povedali.

Dár hercegprimáša. Černoch János hercegprimáš je 2500 K. dáo na pomoč saleziáncom v Péliszentkereszti.

Strah pa odurnost, štero nam delajo stvarci, stenice, buhe, vūši, kebri, moli, mühe pa drugi stvarci, je povsen opravičeni, zato ka mühe prle lazijo po nesnagi, zatem pa sedajo na jedi pa nam je tak okužijo i razširjavlejo betege; moli, listne vūši, kebri v sobi delajo kvar, stenice, buhe, vūši so po lūdem i živini na težavo. Vse te stvarce tak v sobi, kak v kūnji, v štali pa v ogradi v časi i gotovo odpravi Fellerov pravi „Elsa“ prašek za stvarce, šteri nazaj dene vsako drugo takše sredstvo. 5 velikih škatul stane 5 koron; edna škatula dodjana k pošilatvi stane 1 korono. Pravo se naroči pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, centrala 146. (Horvatsko).

Kolera.

V preminočem Številu naših novin se je ogovárjala kolera, kak či bi že z cela prejšla i moč zgūbila — pa ne vemo, jeli té gost ne pride ešče ednok nazaj k nam gda sveta, záto nam ne bode škodilo, či posluhnemo, ka Kneipp, glasoviten Wörishofenski plivánuš piše od kolere.

Kneipp to pravi, ka kolere dobiti nemre, kí čistočo lūbi ino si roké rédno peré, ka z rokámi ne odnesé njénih glivic vu vūsta. Posebno pa, kí pázi na svoj žalodec, ne jej preveč, ali premalo, ka njemi žalodec rédno zabávle, se tūdi neima od njé bojati. Škoda, ka si lūdjé v kolerinskom vremeni žalodec z erdéčim vinom ino z žganicov naprej pripávlajo za njo. Či bí što li zbetežao, te na močimo eden 5-6-krát vkūpzavugnjeni prt vu vrelo vodo, denimo betežniki na prsi i žalodec eden vu topeo jeci namočeni robec, topeo prt na toga gori pa za 20—25 minot, kda betežnik začne potiti, ponovimo pa šče večkrát — tečas, dokeč medlovnošča ino krč ne miné. Med tem pa dávajmo po žlici vu eden liter mleki skūhani stučení sladki kūn betežniki, šteroga tak dobímo, ka za dobro žlico kūna stučemo ino to v litri mleka skūhamo. Kneipp je z tem 1855-ga z 41 betežnikov 40 zvráčo, eden je samo mro, k šteromi so ga prekesno zváli. To de sí nam dobro zapomniti, či bi nam, Bog ne daj, kda potrebno bilo.

Najnovše.

Gibati se začne Venezilos. Atheinei glás právi: Venezilos grčki ministernaprednik vó glásilo, ka z grčkoga orsága najvékse pravice more gor dati svojo mirovčino.

Francuski se za zinsko bojno správlajo. Minister za boj, steri je v soboto na front se pelan, večera je nazáj prisau. Vogizehi i Elszászi odo pa na fronti več mestaj pravo, ke se za zinsko bojno správla.

Pegouda so bujli. Na svéti naj hi-resnoga aviatikusa: Pegouda so bujli. Telegraf samo telko právi, ka so ga v bojni strilili, da na svojo potit šo, drugi nej, hrah nasi.

Pošta.

Vlaj Stef. žena. Tešanovci. Od tistih, ki so v Przemysli bili ne moremo tečas nikšega glasa dati, dokeč nam rusi obečani imenik zgrábljenih ne pošljejo. **Kovač Janoša žena. Poznanovci.** Kovač Janoš, rojen l. 1885. v Poznanovci, je spravljen junija 29-ga v Radarzyno v 1/10.11-1 to bolnišnico. **Drvarič Ana. Tūrnišče.** Možá so ti rusi aprila 18-ga zgrabili. **Sakovič Ivan. Zenkovci.** Benko János je prestao junaško smrt med márc. 7—12. — Od Pojbič Štefana je pa dozda še ne prišo glás, da bi njemi kaj dospelo. Če dobim kakši glas, vam že naznanim. **Heindler Ferenc. Kizdoblan.** Ne je stálno, da bi vaš sin mrtev bio. Preminoje, ali kam bi zavdaro, se še ne moglo zvediti. Molite za njega. **Vrečič Mih. Magyaróvár.** Za obá lista do novoga leta 2 K.

„ELSA-FLUID“

Kak dober prijatelj

slūži vnogo jezerim čitatelom naših novin zdravilni Fellerov „Elsa-Fluid“. Orambo najdejo v njem proti vnoгим betegom pa je zaneslivi čuvar našega zdravja. Preporučamo čitatelom, naj si naročijo, či ga šče ne bi poznali, zato ka ki se šče ohraniti zdravje, bi ga mogeo stalno meti pri hiži. Vnogo jezer zahvalnih pisem hvali pa dosta zdravnikov ga rabi.

Reuma, protin, či je ravno zastarani, neuralgične bolečine, glavobol, zobobol, bolezn i v guti pa na šinjeki, nervoznost, bodlaji, trganje, zvinjenje, influenza, bolečine na hrbti, v križeci, otrplenost, slabošča, trganje v glavi, nadale očesna slabost, mozoli, ranitve, brezsnenost pa tūdi dosta drugih betegov se jako dobro vrači s Fellerovim „Elsa-Fluidom“. Njegov vpliv je zdravilen, očrstvujóči, vala za kašel, zamuknjenost, natho, za prsne pa gutne bolezni pa ešče proti tresliki tūdi. 12 malih, 6 vekših ali 2 špecialna glažka staneta 6 koron franko. 24 malih, ali 12 vekših ali 4 špecialni glažki stanejo 10 koron.

Človeki razdreseli žiylenje

večkrat takši beteg, šteri je posledica pokvarjenoga žalodeca pa črev, zato pa ščemo opomenoti čitatela, ka proti bolečini v žalodeci, proti krči, breztečnosti, proti bolečinam v ledevjaj, proti vómetanji, glavoboli, riganji, napihnjenosti, pri zagatenji pa pri vsakojáckom motenji prebavljanja, pri zlatoj žili, pri brúljenjej itd. vnogo jezer lūdi rabi z najbolšim uspehom Fellerove čistilne rabarbárske „Elsa-kruglice.“ 6 škatul stane 4 korone 40 fil, 12 škatul pa 8 koron 40 fil. franko. Čuvajmo se pa od ponarejenoga vrastva. Što šče dobiti pravi Fellerov „Elsa-Fluid“ pa „Elsa-kruglice“, naj si je naroči lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)